

'Escoltisme i educació' és un llibre que recull 30 documents dels últims 50 anys

Els escoltes de Vic recopilen en una antologia textos del moviment

MARIONA CASAS

Vic La celebració dels 50 anys d'escoltisme a Vic és una bona ocasió per recopilar els textos doctrinals que han regit el moviment. Això és el que han fet Mireia Franch, Ramon Rial i Josep M. Riba, la comissió del 50è aniversari de l'Agrupament Guillem de Mont-rodon que s'ha encarregat d'editar una antologia sobre documents de treball de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya. El resultat ha estat *Escoltisme i educació*, un llibre que ha publicat Eumo Editorial dins la seva col·lecció *Interseccions*.

El llibre presenta 30 textos que han utilitzat els escoltes i les guies de Vic del 1949 al 1999. De fet, els llegien o han llegit membres dels agrupaments d'arreu de Catalunya, de manera que l'antologia "no és localista", segons Ramon Rial, que afegeix que aquest recull és una "aportació" des de Vic a la història de l'escoltisme català. Els textos estan ordenats cronològicament —hi ha "equilibri" entre les cinc dècades— i cadascun està introduït per una ressenya i la seva respectiva referència bibliogràfica.

Rial explica que el criteri de selecció ha obeït a "l'interès" que al seu moment va suscitar la relació entre l'escoltisme i els canvis socials, polítics, educa-

Cançons de muntanya La Coral Canigó de Vic va fer divendres passat la seva particular aportació als actes del 50è aniversari: un concert de cançons de muntanya que va iniciar amb el *Vella xiruca* i va tancar amb *El Minyonet*. Entremig, més d'una hora per recuperar i reivindicar cançons que han marcat tota una època de l'escoltisme, i que el públic que omplia la biblioteca

Joan Triadú va poder escoltar i cantar al costat de la pròpia coral. El concert es va iniciar amb un recull de cançons harmonitzades pel mestre vigatà Rafael Subirachs. L'anècdota va ser l'intens xàfec que va preludiar sorollosament el concert i que va originar una considerable gotera al bell mig de la biblioteca. Molts van recuperar la sensació de ser tancats dins d'una tenda en una nit de pluja.

tius, religiosos o culturals que va viure el país. Així, hi ha documents sobre el fet religiós (1963), la coeducació (1974) o el concepte de nació (1983), entre d'altres. Rial insisteix que és "una tria possible" de les moltes que es podien fer, donada la gran quantitat de papers

que ha generat l'escoltisme en els últims 50 anys. El llibre ha estat prologat pel pedagog Salomó Marquès, catedràtic d'Història de l'Educació de la Universitat de Girona (UdG). Eumo n'ha editat 1.000 exemplars al preu de 1.500 pessetes.

D'altra banda, aquest dijous al

vespre es tanca el cicle de conferències amb *Escoltisme, present i futur*. A la xerrada, que es farà al Casino, hi intervindran Neus Forcano i Txé Gash, comissaris generals de Minyons Escoltes Guies Sant Jordi (MEGSJ), i Xavier Bardolet, cap de la Demarcació de Vic.

En el congrés es va presentar un llibre d'Antoni Pladevall sobre aquesta tradició

Més de 200 persones van debatre a Vic sobre la Flama del Canigó

Antoni Pladevall i l'alcalde de Vic, Jacint Codina, en la presentació del llibre *La flama del Canigó*

MARTA SIMON

Vic Més de 200 persones d'arreu dels Països Catalans van participar aquest dissabte a Vic en el dissetè Congrés de la Flama del Canigó. L'organització d'aquesta jornada va anar a càrrec del Centre d'Iniciatives i Turisme de Vic i la Unió Excursionista de Vic, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vic i de Tradicions i Cos-

tums d'Òmnium Cultural.

L'acte central del Congrés va tenir lloc a les quatre de la tarda a la Sala de la Columna de l'Ajuntament amb la presentació del llibre *La flama del Canigó*, amb textos de l'historiador Antoni Pladevall i fotografies de Kim Castells. Ramon Civil, prior del monestir de Sant Miquel de Cuixà, va ser l'encarregat de fer la presentació. Civil va mostrar el desig que aquest llibre "no sigui només

un record" sinó una forma "d'encoratjar els joves perquè avivin la flama de la catalanitat". Posteriorment, Antoni Pladevall va parlar sobre el significat del Canigó per als catalans. En la seva intervenció, Pladevall va parlar de la muntanya del Canigó com a "símbol de Catalunya" i de la flama com a símbol "de la llengua". Segons l'historiador, portar la flama pels diferents pobles catalans significa "estimar

la llengua per sobre de qualsevol frontera". L'acte de la presentació va comptar també amb la presència de la Coral Canigó, que va interpretar diverses peces relacionades amb la muntanya del Canigó.

Dissabte al matí els participants al Congrés de la Flama van assistir a la presentació tres ponències, a càrrec de Josep M. Solà i Sala, Montserrat Alzina i Martí Cassany. A través d'un debat viu i de moltes intervencions, els congressistes van arribar a diverses conclusions en relació a la Flama del Canigó. Segons l'organització, en el debat va quedar clar que "el fil conductor" del congrés que se celebra cada any "ha de ser la llengua i la cultura". Els participants provinents de la Catalunya Nord van posar èmfasi en la necessitat de convertir el congrés en "una jornada reivindicativa", mentre que des d'Andorra "es vol veure com una celebració". Els representants del Principat van parlar del Congrés com "un agermanament entre tots els pobles que reben la flama".

El Congrés es va tancar al vespre amb un sopar al pavelló firal del Sucre, seguit d'un ball vuitcentista a càrrec de l'Orquestra de Girona. Al sopar hi va assistir el president del Centre de Promoció de la Cultura Popular de la Generalitat, Joan Vidal i Gayolà.